30.9.66 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 3025/66

RÅDETS FORORDNING Nr. 136/66/EØF

af 22. september 1966

om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1]), og

ud fra følgende betragtninger:

Situationen på markederne for vegetabilske eller af fisk og havpattedyr producerede fedtstoffer karakteriseres inden for Fællesskabet ved, at en lille produktion her konfronteres med et stort behov; medlemsstaterne er således med hensyn til deres forsyning på dette område i meget vidt omfang henvist til verdensmarkedet; denne kendsgerning berettiger generelt, at de forskellige importrestriktioner afskaffes og – med undtagelse af visse produkter af oliven – erstattes af den fælles toldtarif, der gennem sine nultoldsatser letter industriens forsyning, medens dens told på færdigprodukter beskytter industrien og sikrer forbrugerne forsyninger til rimelige priser;

efter importrestriktionernes afskaffelse er Fællesskabets marked for olieholdige frø og frugter og olier heraf dog fremdeles udsat for de forstyrrelser, der kan indtræde enten som følge af visse indførsler fra tredjelande eller som følge af de af tredjelande forårsagede uligheder mellem priserne på de af olieholdige frø og frugter producerede produkter og priserne på disse olieholdige frø og frugter; disse forstyrrelser skader producenternes og den forarbejdende industris interesser væsentligt; der skal derfor under overholdelsen af internationale forpligtelser foreskrives egnede foranstaltninger til deres overvindelse;

i betragtning af situationen på verdensmarkedet ville importrestriktionernes afskaffelse for så vidt angår visse landbrugs- eller industriprodukter inden for Fællesskabet føre til vanskeligheder, såfremt virkningerne af denne afskaffelse ikke udlignes gennem andre foranstaltninger; således kunne for eksempel forbruget af olivenolie gå tilbage, når prisen på de konkurrerende olier falder væsentligt; endvidere er andre olieholdige frø og olier udsat for umiddelbar konkurrence med de fra tredjelande til nedsatte toldsatser eller nultoldsatser indførte olieholdige frø og olier af frø;

dyrkning af oliven og produktion af olivenolie er for økonomien i visse af Fællesskabets områder, i hvilke de ofte udgør en af de vigtigste indtægtskilder for en stor del af befolkningen, af særlig betydning; for store forbrugergrupper er olivenolien det vigtigste fedtstof; dyrkningen af olieholdige frø, særlig af raps, rybs og solsikker forøger landbrugsvirksomhedernes rentabilitet, idet den gør det muligt at forbedre deres tekniske og økonomiske ligevægt; af disse grunde er det nødvendigt ved egnede foranstaltninger at ophjælpe dyrkningen og produktionen af disse produkter;

med dette formål for øje skal afsætningen af de inden for Fællesskabet høstede produkter sikre producenterne en rimelig indtægt, hvis størrelse for så vidt angår olivenolie og olieholdige frø kan bestemmes gennem henholdsvis en producentindikativpris og en indikativpris; forskellen mellem disse priser og de for forbrugeren acceptable priser repræsenterer den støtte, der skal ydes for at nå det mål, der haves for øje;

forbrugeren af olivenolie foretrækker sædvanligvis olivenolie for andre lignende næringsmidler, således at dette produkt kan sælges til en højere pris; det er derfor muligt under hensyntagen til de konkurrerende produkters priser at fastsætte en sådan markedsindikativpris, at producenten kan få en stor del af sine nødvendige indtægter af markedsprovenuet;

markedsindkativprisen for olivenolie kan kun opfylde sit formål, såfremt den faktiske markedspris ligger så tæt som muligt op ad markedsindikativprisen; der skal derfor træffes stabiliseringsforanstaltninger både i producentmedlemsstaterne og ved Fællesskabets grænse;

den tilstræbte stabilitet kan inden for Fællesskabet nås ved, at der i produktionsområderne åbnes mulighed for at tilbyde medlemsstaternes konpetente organer olivenolie den interventionspris, som disse organer skal betale

[1]) EFT nr. 119 af 3.7.1965, s. 2040/65.

herfor, kan i betragtning af den geografiske koncentration; af produktion og forbrug være den samme i alle interventionscentre; for yderligere at sikre at udbud og efterspørgsel forbliver i ligevægt, og for at modvirke følgerne af svingninger i produktionen bør det fastsættes, at interventionsorganerne kan foranlediges til at danne en udligningsbeholdning;

for at stabilisere Fællesskabets marked på det ønskede niveau og nærmere bestemt særlig af den grund at man forhindrer, at svingningerne på verdensmarkedet påvirker priserne inden for Fællesskabet, bør der ved indførsel skabes hjemmel til at opkræve en importafgift, der svarer til forskellen mellem en af markedsindikativprisen afledt tærskelpris og verdensmarkedsprisen; for at opnå en fuldstændig og sammenhængende beskyttelse skal der med hensyn til olivenoliekager og andre restprodukter af produktionen af olivenolie, med hensyn til restprodukter af forarbejdningen af olivenolien og med hensyn til de til olieproduktion bestemte oliven bringes en ordning i anvendelse, der har samme virkninger;

suspension af opkrævningen af importafgift eller ydelse af en restitution med hensyn til olivenolie, som anvendes til fremstilling af fiske- og grøntsagkonserves, er nødvendig, for at de pågældende erhvervsdrivende kan optage konkurrencen med lignende produkter, som fremstilles under anvendelse af olier opkøbt til verdensmarkedsprisen;

forbrugernes forsyning med olivenolie kunne bringes i fare, såfremt der mellem verdensmarkedsprisen og prisen inden for Fællesskabet bestod et sådant forhold, at det ville føre til udførsel af store mængder olivenolie; desuden ville indførsel eller udførsel af dette produkt under visse omstændigheder kunne forårsage markedsforstyrrelser; der bør således skabes hjemmel til at træffe foranstaltnigner, ved hvis hjælp sådanne vanskeligheder lader sig overvinde;

skulle der for så vidt angår olieholdige frø trods den omhandlede støtteordning på grund af markedets ubestandighed opstå risici for landmændene, kan man beskytte dem ved interventionsforanstaltninger, der består i, at de de kompetente organer tilbudte mængder opkøbes til interventionspriser, som i betragtning af, at der står få forarbejdningscentre til disposition for et udstrakt dyrkningsområde, skal fastsættes under hensyntagen til de naturlige prisdannelsesbetingelser på markedet;

den fortegnelse over frø, med hensyn til hvilke den ovenfor beskrevne ordning skal gælde, skal opstilles således, at den omfatter de nu mest dyrkede arter; dog skal der åbnes mulighed for på grundlag af senere erfaringer at udvide denne ordning til at omfatte andre olieholdige frø;

afskaffelsen af de foranstaltninger, som begunstiger fremstillingen af druekerneolie i visse medlemsstater, nødvendiggør særlige foranstaltninger, der skal gøre det muligt for denne olieindustri at tilpasse sig til de nye markedsbetingelser;
den indre sammenhæng mellem bestemmelserne om den fælles markedsordning for fedtstoffer ville være i fare, såfremt der til disse bestemmelsers virkninger yderligere ville kunne føjes virkningerne at støtteforanstaltninger, der er uforenelige med traktaten; det er imidlertid nødvendigt, indtil en fælles landbrugspolitik tages i anvendelse inden for hørsektoren, at fastsætte en undtagelse for den til produktion af hørfrø, der anvendes til fremstilling af olie, ydede støtte;

den fælles markedsordning for fedtstoffer skal på passende måde tage lige meget hensyn til de i traktatens artikler 39 og 110 foreskrevne mål;

for at lette gennemførelsen af de bestemmelser, def haves for øje, skal der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der oprettes en fælles markedsordning for olieholdige frø og frugter samt for vegetabilske eller af fisk og havpattedyr producerede olier og fedtstoffer.

2. Denne forordning omfatter nedenstående produkter:

	Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a)	12.01	Olieholdige frø og frugter, også knuste
b)	12.02	Mel, ikke affedtet, af olieholdige frø og frugter (undtagen sennepsmel)
	15.04	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede
	ex 15.07	Vegetabilske fedtstoffer og vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede, undtagen olivenolie
	15.12	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier, helt eller delvis hydrerede, eller størknede eller hærdede ved andre processer, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
	15.13	Margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt
	ex 15.17	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk vox, undtagen varer med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
	ex 23.04	Oliekager og andre restprodukter fra udvinding af vegetabilske olier (undtagen restprodukter fra rensning af olier), oliekager og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
c) ex 15.07	Olivenolie, rå, renset eller raffineret
d) ex 07.01 N	Oliven, friske eller kølede
ex 07.02	Oliven (også kogte), frosne
ex 07.03 A	Oliven, foreløbigt konserverede i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring
	Oliven, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte
e) ex 15.17	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk vox, med indhold af olie, der har karakter af olivenolie
ex 23.04	Oliekager og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie

AFSNIT I

Handelsregler

Artikel 2

1. På de i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og d) nævnte produkter fir der den fælles toldtarif anvendelse.

2. For de i artikel 1, stk. 2, litra c) og e) samt for de i artikel 15, stk. 1, nævnte produkter opkræves der ved indførsel fra tredjelande en importafgift.

Artikel 3

1. Uforenelig med anvendelsen af denne forordning i Fællesskabets interne handel er med forbehold af anvendelsen af artikel 2:

- opkrævning af told eller afgifter med tilsvarende virkning
- anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning,
- påberåbelse af traktatens artikel 44.

2. Uforenelig med anvendelsen af denne forordning er i handelen med tredjelande:

- opkrævning af told eller afgifter med tilsvarende virkning, der ikke er foreskrevet i denne forordning,
- anvendelse af kvantative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, træffer bestemmelse om en afvigende ordning.

3. Som foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl. a. en begrænsning af udstedelsen af de i artikel 17 omhandlede import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

4. Uforenelig med denne forordnings anvendelse er handel inden for Fællesskabet med de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer, til hvis fremstilling der er blevet anvendt nogle produkter, der ikke er i fri omsætning.

5. Så længe de nationale regler om suspension eller refusion af told, om importafgifter eller afgifter for produkter, der er bestemt til genudførsel til tredjelande, endnu ikke er harmoniseret, træffer Rådet med forbehold af de bestemmelser, der skal udstedes med hensyn til denne harmonisering på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, de nødvendige foranstaltninger til at bringe de som følge af den differerende ordning indtrædende forstyrrelser på olivenoliemarkedet til ophør.

6. Såfremt de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), nævnte produkter indføres fra tredjelande i sådanne mængder og på sådanne betingelser, at disse indførsler alvorligt skader eller truer med at skade Fællesskabets producenter af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter, kan der ved indførslen opkræves en udligningsafgift.

En udligningsafgift kan ved importen af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter endvidere opkræves, såfremt de faktiske tilbud med hensyn til disse produkter som følge af tilskud, præmier eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, som for så vidt angår disse produkter direkte eller indirekte ydes, henholdsvis træffes, af et eller flere tredjelande, ikke svarer til de priser, som uden disse foranstaltninger eller denne fremgangsmåde ville blive resultatet, og såfremt dette forårsager eller truer med at forårsage en betydelig skade for produktionen af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter inden for Fællesskabet.

Indførelsen af sådanne udligningsafgifter finder sted i overensstemmelse med medlemsstaternes og Fællesskabets internationale forpligtelser. De fastsættes på de vilkår, som Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsætter.

AFSNIT II

Olivenolie

Artikel 4

Rådet fastsætter årligt inden den 1. oktober på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, for Fællesskabet en fælles producentindikativpris, makedsindikativpris, interventionspris og tærskelpris for olivenolie.

Med forbehold af artikel 9 gælder disse priser for hele det følgende produktionsår; produktionsåret løber fra 1. november til 31. oktober.

Priserne gælder for standardkvaliteten af en sådan olie, som er defineret i det i artikel 35 omhandlede bilag. Denne standardkvalitet fastsættes af Rådet efter den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde.

Priserne fastsættes – uden skat – i engroshandelsledet.

Artikel 5

Producentindikativprisen fastsættes under hensyntagen til nødvendigheden af inden for Fællesskabet at opretholde det nødvendige produktionsvolumen på et for producenten rimeligt niveau.

Artikel 6

Markedsindikativprisen fastsættes således, at produktionen af olivenolie under hensyntagen til de konkurrerende produkters priser og særlig til deres antagelige udvikling i løbet af produktionsåret samt til virkningen af de i artikel 9 nævnte månedlige tillæg til olivenolieprisen normalt kan afsættes.

Artikel 7

Interventionsprisen, der sikrer producenterne et salgsprovenu, der under hensyntagen til svingningerne på markedet ligger så tæt ved markedsindikativprisen som muligt, er lig med markedsindikativprisen med fradrag af et beløb, der er tilstrækkeligt til at muliggøre disse svingninger og olivenoliens transport fra produktions- til forbrugerområderne.

Artikel 8

Tærskelprisen fastsættes således, at salgsprisen for det indførte produkt på det i henhold til artikel 13, stk. 2, konstaterede grænseovergangssted svarer til markedsindikativprisen.

Artikel 9

For at muliggøre en spredning af salget forhøjes markedsindikativprisen, interventionsprisen og tærskelprisen i et tidsrum af ti måneder fra 1. januar at regne månedlig med et beløb, der er det samme for de tre priser.

De månedlige tillæg, der er ens for hver måned, fastsættes årligt af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, under hensyntagen til de gennemsnitlige oplagringsomkostninger og renter inden for Fællesskabet.

Artikel 10

1. Overstiger producentindikativprisen den ved produktionsårets begyndelse gældende markedsindikativpris, ydes der producenterne af olivenolie, som er produceret inden for Fællesskabet af i Fællesskabet høstede oliven, en støtte på størrelse med forskellen mellem disse to priser; støtte kan kun begæres for så vidt angår olie, med hensyn til hvilken bestemmelserne i dette stykke endnu ikke er blevet anvendt.

2. De grundsætninger, i henhold til hvilke den i stk. 1 omhandlede støtte ydes, fastlægges af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2. Efter den samme fremgangsmåde fastsætter Rådet de foranstaltninger, der skal sikre, at producenterne af olivenolie kun opnår støtte med hensyn til den olie, der opfylder reglerne i stk. 1.

3. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 11

1. I hver producentmedlemsstat opkøber et interventionsorgan i henhold til de overensstemmende med stk. 5 udstedte regler den olivenolie med oprindelse inden for Fællesskabet, som tilbydes det i interventionscentrene i produktionsområderne. Interventionsorganet køber til interventionsprisen, og kun til denne pris.

Svarer imidlertid betegnelsen for eller kvaliteten af den olie, der tilbydes interventionsorganerne, ikke til den betegnelse eller den kvalitet, for hvilke interventionsprisen er blevet fastsat, reguleres opkøbsprisen ved hjælp af en tabel over tillæg og fradrag.

Hvis leveringen af olien på et interventionsorgans begæring desuden sker til et andet sted end det center, der er opgivet af sælgeren på tidspunktet for tilbudet, tages der ved betalingen af olien hensyn til den ændring i transportomkostningerne, som følger deraf for sælgeren.

2. Med henblik på at regulere markedet i løbet af et produktionsår, kan interventionsorganerne afslutte oplagringskontrakter for olivenolie med oprindelse inden for Fællesskabet i overensstemmelse med de forskrifter, der er vedtaget af Rådet efter forslag fra Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

3. Interventionsorganerne kan ikke sælge den af dem opkøbte olivenolie inden for Fællesskabet under sådanne vilkår, at prisdannelsen på markedsindikativprisens niveau forhindres.

4. På forslag fra Kommissionen bestemmer Rådet efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, de vigtigste interventionscentre og vedtager de kriterier, der finder anvendelse ved bestemmelsen af de andre centre: disse bestemmes efter høring af de pågældende medlemsstater efter den i artikel 38 omhandlede fremgangsmåde.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel og især bestemmelserne vedrørende kvalitet og størrelse af de i henhold til stk. 1 tilbudte partier udstedes efter den i artikel 38 omhandlede fremgangsmåde.

Artikel 12

For at afsvække virkningen af svingningerne i høsten på ligevægten mellem udbud og efterspørgsel og for derved

at stabilisere forbrugerpriserne kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, beslutte, at interventionsorganerne opbygger en udligningsbeholdning af olivenolie; efter den samme fremgangsmåde fastsætter Rådet reglerne for denne beholdnings opbygning, forvaltning og afsætning.

Artikel 13

1. Ved indførsel af ikke raffinerede olivenolier fra tredjelande opkræves der, såfremt tærskelprisen overstiger cif-prisen, en importafgift på størrelse med forskellen mellem disse to priser.

2. Den for et grænseovergangssted til Fællesskabet beregnede cif-pris konstateres på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder på verdensmarkedet.

Grænseovergangsstedet fastsættes af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, under hensyntagen til dets repræsentative karakter, for indførslen.

Ved konstateringen af de gunstigste indkøbsmuligheder tages der kun hensyn til sådanne tilbud, med hensyn til hvilke der består faktiske indkøbsmuligheder for mængder, der er repræsentative for markedet.

Priserne reguleres overensstemmende med de mulige forskelle i forhold til den betegnelse og kvalitet for hvilken tærskelprisen er fastsat.

3. Er de frie noteringer på verdensmarkedet ikke afgørende for tilbudsprisen og er denne lavere end verdensmarkedsprisen, gælder i stedet for cif-prisen – dog kun for de pågældende indførsler – en pris, der fastlægges under hensyntagen til tilbudsprisen.

4. Importafgiften fastsættes af Kommissionen. Kriterierne for bestemmelsen af cif-prisen og af den i stk. 3 nævnte pris samt gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 14

1. Ved indførsel af raffinerede olivenolier fra tredjelande opkræves en importafgift, der sammensættes af et variabelt element, som svarer til importafgiften for den til fremstillingen af det nævnte produkt nødvendige olivenoliemængde, der kan fastsættes som en fast størrelse, og et til beskyttelse af forarbejdningsindustrien bestemt fast element.

2. Gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel fastsættes af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 15

1. Ved indførsel fra tredjelande af oliven under tarifpositionerne 07.01N og 17.03A – med undtagelse af sådanne, der er bestemt til andre formål end til olieproduktion – opkræves foruden told i henhold til den fælles toldtarif en importafgift, der på grundlag af den i henhold til artikel 13 for olivenolie gældende importafgift beregnes efter indholdet af olie i det indførte produkt. Importafgiften nedsættes med det beløb, der resulterer af toldsatsens anvendelse på værdien af det indførte produkt; dette beløb kan fastsættes til et fast beløb.

2. Ved indførsel fra tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra e), nævnte produkter opkræves en importafgift, der på grundlag af den for olivenolie gældende importafgift beregnes efter indholdet af olie i det indførte produkt.

Importafgiften kan dog kun opkræves under overholdelsen af de inden for rammerne af GATT påtagne forpligtelser.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om fastlæggelsen af olieindholdet, der kan fastsættes til en fast størrelse, vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 16

Det ved indførslen anvendelige importafgiftsbeløb er den på importdagen gældende importafgift.

Artikel 17

1. Ved indførslen fra tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e) nævnte produkter er fremlæggelsen af en importlicens nødvendig. For udførslen af olivenolie til tredjelande er fremlæggelsen af en eksportlicens nødvendig. Disse licenser udstedes på begæring af den pågældende erhvervsdrivende efter de af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, fastsatte regler. Disse regler kan særligt foreskrive, at der stilles sikkerhed.

2. Import- og eksportlicenserne er gyldige fra dagen for deres udstedelse indtil udløbet af den tredje måned, der følger på den måned, i hvilken de er blevet udstedt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 18

1. Ved udførslen af olivenolie til tredjelande kan

– såfremt prisen inden for Fællesskabet overstiger verdensmarkedspriserne, forskellen mellem de to priser dækkes af en restitution,

- såfremt verdensmarkedspriserne overstiger priserne inden for Fællesskabet, en afgift opkræves, der højst må være lig med forskellen mellem disse to priser.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 19

Med hensyn til olivenolie, der anvendes til fremstilling af fiske- eller grøntsagkonserves, ydes produktionsrestitutioner, eller importafgiften suspenderes helt eller delvis.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 20

1. Forstyrres olivenoliemarkedet inden for Fællesskabet alvorligt

- på grund af indførsler fra tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e), nævnte produkter, særlig såfremt interventionsorganerne under anvendelsen af artikel 11, stk. 1, ser sig foranlediget til større olivenoliekøb, eller
- på grund af udførsler til tredjelande af olivenolie, gælder såfremt markedsprisen for olivenolie væsentligt overstiger eller truer med at overstige markedsindikativprisens niveau, eller såfremt der er truffet afgørelse om at afsætte udligningsbeholdningen.

eller truer alvorlige forstyrrelser det af disse grunde, kan der anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren for forstyrrelse er bragt til ophør.

2. Arten af de foranstaltninger, der kan træffes, samt gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

AFSNIT III

Inden for Fællesskabet producerede andre vegatabilske olier og inden for Fællesskabet høstede olieholdige frø.

Artikel 21

Artiklerne 22 til 29 vedrører følgende olieholdige frø:

- raps- og rybsfrø,
- solsikkefrø.

Rådet kan på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, beslutte, at disse bestemmelser også anvendes på andre olieholdige frø.

Artikel 22

1. Rådet fastlægger på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, hvert år så rettidigt, at landmændene kan tilrettelægge deres produktion, første gang i året 1966, for hver olieholdig frøsort én indikativpris for Fællesskabet og én interventionsbasispris, der beregnes for et interventionssted, som skal bestemmes efter den samme fremgangsmåde.

Disse priser gælder med forbehold af bestemmelserne i artikel 25 for hele det i det følgende år begyndende produktionsår. De vedrører en standardkvalitet og fastlægges – uden skatter – i engroshandelsledet.

Produktionsårets begyndelse og slutning samt tidspunktet, inden hvilket indikativpriserne og interventionspriserne skal fastlægges, og standardkvaliteten for hver olieholdig frøsort fastsættes af Rådet efter den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde.

2. Rådet fastlægger efter den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde hvert år rettidigt inden produktionsårets begyndelse hovedinterventionscentrene og de der gældende afledte interventionspriser.

Efter den samme fremgangsmåde fastsætter Rådet kriterierne for bestemmelsen af de øvrige centre og af de øvrige afledte interventionspriser; disse centre bestemmes og disse priser fastlægges – efter høring af de pågældende medlemsstater – overensstemmende med fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 23

Indikativpriserne fastsættes under hensyntagen til nødvendigheden af inden for Fællesskabet at opretholde det nødvendige produktionsvolumen på et for producenten rimeligt niveau.

Artikel 24

Interventionsprisen, der sikrer producenterne et – under hensyntagen til svingningerne på markedet – så tæt som muligt op ad indikativprisen liggende salgsprovenu er lig med indikativprisen med fradrag af et beløb, der er tilstrækkeligt til at muliggøre disse svingninger.

De afledte interventionspriser fastsættes på et niveau, som muliggør en fri omsætning af olieholdige frø inden for Fællesskabet under hensyntagen til de naturlige prisdannelsesbetingelser og overensstemmende med markedets behov.

Artikel 25

For at muliggøre en spredning af salget forhøjes indikativprisen og interventionsprisen fra begyndelsen af produktionsårets tredje måned i et tidsrum af mindst fem måneder månedlig med et beløb, der er det samme for begge priser.

De månedlige tillæg, der er ens for hver måned, fastsættes årligt af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, under hensyntagen til de gennemsnitlige oplagringsomkostninger og renter inden for Fællesskabet.

Artikel 26

1. I hver medlemsstat opkøber et interventionsorgan i henhold til de overensstemmende med stk. 2 og stk. 3 udstedte regler de det i interventionscentrene tilbudte frø med oprindelse inden for Fællesskabet. Interventionsorganet køber til interventionsprisen og kun til denne pris.

Svarer imidlertid kvaliteten af de frø, der tilbydes interventionsorganerne, ikke til den kvalitet, for hvilken interventionsprisen er blevet fastsat, reguleres opkøbsprisen ved hjælp af en tabel over tillæg og fradrag.

Hvis leveringen af frøene på et interventionsorgans begæring desuden sker til et andet sted end det center, der er opgivet af sælgeren på tidspunktet for tilbudet, tages der ved betalingen af frøene hensyn til den ændring i transportomkostningerne, som følger deraf for sælgeren.

2. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, følgende regler:

a) reglerne, i henhold til hvilke interventionen i de sidste to måneder af produktionsåret finder sted;

b) grundsætningerne, i henhold til hvilke interventionsorganerne afsætter de af dem købte frø.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig bestemmelserne om kvalitet og omfang af de tilbudte partier, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 27

1. Overstiger den for en bestemt frøsort gældende indikativpris den i henhold til artikel 29 konstaterede verdensmarkedspris for denne sort, ydes der støtte med hensyn til inden for Fællesskabet høstede og forarbejdede olieholdige frø af denne sort; med forbehold af de i henhold til stk. 3 besluttede undtagelser er denne støtte lig med forskellen mellem disse priser.

2. Såfremt kravet på den i stk. 1 omhandlede støtte er opstået i produktionsårets første to måneder kan der yderligere betales en godtgørelse for tidlig afsætning.

3. Rådet fastlægger på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, følgende:

a) grundsætningerne, i henhold til hvilke den i stk. 1 omhandlede støtte ydes;

b) grundsætningerne, i henhold til hvilke støttebeløbet i tilfælde af anomale forhold fastsættes;

c) enkelthederne ved kontrollen med retten til støtte; denne kontrol kan både angå frø med oprindelse inden for Fællesskabet og fra tredjelande indførte frø. For så vidt angår de sidstnævnte frø kan der fastsættes et system af importlicenser i forbindelse med en sikkerhedsstillelse;

d) reglerne, i henhold til hvilke støttebeløbets forudfastsættelse er tilladt;

e) gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2.

4. Støttebeløbet fastlægges af Kommissionen.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 38.

Artikel 28

1. Ved udførslen til tredjelande af inden for Fællesskabet høstede olieholdige frø kan der, såfremt priserne inden for Fællesskabet overstiger verdensmarkedspriserne, ydes en restitution, hvis beløb højst er lig med forskellen mellem disse priser.

2. Reglerne om fastsættelsen og i givet fald forudfastsættelsen af den i stk. 1 nævnte restitution fastlægges af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 29

Den verdensmarkedspris, der beregnes for et grænseovergangssted til Fællesskabet, bestemmes på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder, i hvilken forbindelse priserne i givet fald reguleres under hensyn til priserne på de konkurrerende produkter. Kriterierne for denne bestemmelse samt det grænseovergangssted, der fastsættes for hver olieholdig frøsort, fastlægges af Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 30

Hver medlemsstat kan fra det tidspunkt at regne, fra hvilket den har afskaffet de nationale foranstaltninger, der bevirker en forhøjelse af priserne for andre vegetabilske olier end olivenolie, i et tidsrum af fem år yde støtte til produktionen af olie af kerner af inden for Fællesskabet høstede druer.

Artikel 31

Indtil en fælles landbrugspolitik for hør tages i anvendelse, kan medlemsstaterne yde støtte til produktion af hørfrø, der anvendes til produktion af olie.

Artikel 32

Den i artiklerne 30 og 31 nævnte støtte kan kun ydes for så vidt angår produkter, hvis pris i den pågældende med-

lemsstat i det produktionsår, der lå forud for denne forordnings anvendelse, umiddelbart eller middelbart er blevet støttet.

Støtte skal ydes fra det første produktionsår, i hvilket denne forordning anvendes, højst i det til bibeholdelse af denne prisstøtte nødvendige omfang.

Inden anvendelse af støtte meddeler medlemsstaterne Kommissionen alle oplysninger om indførelse, beregning og ydelse af denne støtte.

AFSNIT IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Med forbehold af modstående bestemmelser i denne forordning finder traktatens artikler 92, 93 og 94 anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 34

Uforenelig med anvendelsen af denne forordning på de i artikel 1, stk. 2, litra c) nævnte produkter er de foranstaltninger, som – for at sikre afsætningen af den nationale olivenolieproduktion – træffes af medlemsstaterne med det formål for øje at forhøje prisen for de øvrige vegetabilske olier i forhold til prisen for olivenolie.

Artikel 35

Med forbehold af en harmonisering af lovgivningerne om olivenolie, der er bestemt til ernæring, indfører medlemsstaterne for så vidt angår samhandelen inden for Fællesskabet samt

for så vidt angår handelen med tredjelande, bortset fra udførslerne til tredjelande, de i bilaget til denne forordning fastsatte betegnelser og definitioner for olivenolier.

Artikel 36

Rådet kan på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, ændre fortegnelsen over de i stk. 1 nævnte produkter eller for så vidt angår disse produkter træffe alle fra denne forordning afvigende foranstaltninger, for at der kan tages hensyn til de særlige forhold, der ville kunne foreligge med hensyn til disse produkter.

Artikel 37

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fedtstoffer – herefter benævnt »Komiteen« af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt efter traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 38

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, som er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Komiteen enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen afgives med et flertal af 12 stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen; i dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de af den besluttede foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum af højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, inden en frist af en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 39

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 40

Ved overgangsperiodens udløb bestemmer Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, under hensyntagen til de indhøstede erfaringer, om bestemmelserne i artikel 38 skal opretholdes eller ændres.

Artikel 41

1. Rådsforordning nr. 25 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik[1]) og de til gennemførelsen af forordning nr. 25 udstedte bestemmelser gælder på markederne for de i artikel 1 nævnte produkter fra anvendelsen af denne forordning at regne.

2. De i artikel 3, stk. 6, omhandlede udligningsafgifter gælder som importafgifter over for tredjelande i den i artikel 11, stk. 4, i rådsforordning nr. 130/66/EØF om finansieringen af den fælles landbrugspolitik[2]) anførte betydning.

[1]) EFT nr. 30 af 20.4.1962, s. 991/62.
[2]) EFT nr. 165 af 21.9.1966, s. 2965/66.

Artikel 42

Ved denne forordnings gennemførelse skal der på passende måde tages lige meget hensyn til de i traktatens artikler 39 og 110 nævnte mål.

Artikel 43

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den finder anvendelse på de i artikel 1, stk. 2, litra c), d) og e), nævnte produkter fra 1. november 1966 og på de øvrige i artikel 1 nævnte produkter fra 1. juli 1967.

Skulle overgangsforanstaltninger være nødvendige for at lette overgangen fra de nugældende regler i medlemsstaterne til de i denne forordning fastsatte regler, særlig såfremt anvendelsen af disse regler på det fastsatte tidspunkt for så vidt angår visse produkter ville støde på væsentlige vanskeligheder, træffes disse foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 38. Deres gyldighedsperiode er begrænset til det første år for anvendelsen af denne forordning på de enkelte produkter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 1966.

På Rådets vegne
B. W. BIESHEUVEL
Formand

BILAG

Betegnelser og definitioner vedrørende artikel 35

1. Jomfruolie (der kan også anvendes udtrykket »ren jomfruolie«):

   Naturlig olivenolie, der er udvundet udelukkende ved mekaniske processer, herunder udpresning, med undtagelse af enhver blanding med olier af anden art eller med olivenolie, der er udvundet på anden måde. Jomfruolie inddeles som følger:

   a) Ekstra: olivenolie af uangribelig smag, hvis indhold af frie fedtsyrer, beregnet som oliesyre, højst udgør 1 g pr. 100 g.

   b) Fin: olivenolie, der opfylder betingelserne for kvalitetsbetegnelsen Ekstra, hvis indhold af frie fedtsyrer, beregnet som oliesyre, dog højst udgør 1,5 g pr. 100 g.

   c) Sædvanlig handelsmæssig (der kanmgså anvendes udtrykket »mellemfin«): olivenolie af god smag, hvis indhold af frie fedtsyrer, beregnet som oliesyre, højst udgør 3,3 g pr. 100 g.

   d) Bomolie: olivenolie af ubehagelig smag eller olivenolie, hvis indhold af frie fedtsyrer, beregnet som oliesyre, udgør over 3,3 g pr. 100 g.

2. Raffineret olivenolie (der kan også anvendes udtrykket »raffineret ren olivenolie«): olivenolie, udvundet af jomfruolie ved raffinering.

3. Ren olivenolie: sammenstikning af jomfruolie og raffineret olivenolie.

4. Olie af olivenrestprodukter: olivenolie, som ved behandling af de i artikel 1, stk. 2, litra e), anførte produkter under tarifposition ex 23.04, udvindes ved hjælp af et opløsningsmiddel.

5. Raffineret olie af olivenrestprodukter: ved raffinering af den til ernæring bestemte olivenolie, som er udvundet af den under 4. nævnte olie.

6. Raffineret olie af olivenrestprodukter og olivenolie: sammenstikning af raffineret olie af olivenrestprodukter og jomfruolie.

7. Olie af olivenrestprodukter til tekniske formål: olivenolie, der er udvundet af de i artikel 1, stk. 2. litra e), anførte produkter under tarifposition ex 23.04 og ikke omfattes af punkterne 1 til 6.